

MINISTER
SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, 14 kwietnia 2016 r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dnia 19.04.2016r.

nr 1864 podpis [signature]

BM-1-071-215/15/10

DZP-III-071-4/16

160419 - 00024

SEKRETARIAZ
Marszałka Senatu
20.04.16
2410 [signature]

Pan

Stanisław Karczewski

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

[Handwritten signature]

W odpowiedzi na przesłane przy piśmie z dnia 24 marca 2016 r., Nr BPS/043-13-236/16 oświadczenie senatora, Pana Czesława Ryszki z dnia 18 marca 2016 r., w sprawie postulatów sprawdzenia rzetelności i staranności dotychczasowego postępowania w zakresie rozpatrywania skargi pani J D na adwokata H T oraz braku odpowiedzi na złożone oświadczenie z dnia 24 grudnia 2015 roku, uprzejmie informuję, że odpowiedź Ministra Sprawiedliwości na oświadczenie senatora Pana Czesława Ryszki została udzielona w dniu 19 lutego 2016 roku, sygn. sprawy DZP-III-071-5/15.

Z poczynionych ustaleń wynika, że odpowiedź ta została przekazana Marszałkowi Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, przesyłką międzyresortową w dniu 22 lutego 2016 roku.

W związku z powyższym, w załączeniu przesyłam ponownie kopię odpowiedzi z dnia 19 lutego 2016 roku.

[Handwritten signature]
z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
Marcin Warchol
PODSEKRETARZ STANU

MINISTER
SPRAWIEDLIWOŚCI

PM-1-071-215/15/8

DZP-III-071-5/15

UHP: 160222-00342

Warszawa, 19 lutego 2016 r.

13.02.16
866

SEKRETARZ GENERALNY SENATU
22.02.16.
726

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Sonny Perri Monette

W odpowiedzi na przesłane przy piśmie z dnia 31 grudnia 2015 r., Nr BPS/043-06-59/15 oświadczenie senatora, Pana Czesława Ryszki z dnia 24 grudnia 2015 r., w sprawie postulatów sprawdzenia rzetelności i staranności dotychczasowego postępowania, w zakresie rozpatrywania skargi pani J D na adwokata H T, uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Przede wszystkim należy zauważyć, że Minister Sprawiedliwości sprawując nadzór nad samorządem adwokackim, posiada ściśle określone kompetencje, wymienione enumeratywnie w przepisach ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615, z późn. zm). Sprawy dotyczące niewłaściwej działalności adwokatów należą do kompetencji organów samorządu adwokackiego.

Co do zasady samorząd adwokatów jest niezależny w wykonywaniu swych zadań, do których należy w szczególności sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o wykonywaniu zawodu adwokata oraz ustalanie i krzewienie zasad etyki zawodowej oraz dbałość o ich przestrzeganie (art. 3 pkt 3 i 5 ustawy). Samorząd ten reprezentuje osoby zaufania publicznego i sprawuje pieczę nad należytym wykonywaniem zawodu adwokata, w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony.

Minister Sprawiedliwości jest organem odrębnym od organów dyscyplinarnych samorządu zawodowego adwokatów i nie ma wpływu na treść rozstrzygnięć wydawanych

w sprawach rozpoznawanych przez te organy, ani też nie przysługują mu szersze uprawnienia procesowe aniżeli stronom. Nie posiada również uprawnień pozwalających na zobligowanie organów dyscyplinarnych do podjęcia określonej decyzji.

Ministerstwo Sprawiedliwości na bieżąco, w ramach przysługujących kompetencji, sprawuje nadzór nad toczącymi się postępowaniami i ocenia zapadłe decyzje procesowe, pod kątem zasadności realizacji uprawnienia do ich zaskarżenia.

Na wstępie należy podkreślić, że rozpoznawanie skarg na adwokatów może odbywać się, zależnie od okoliczności, według przepisów regulujących postępowanie dyscyplinarne, zawartych w ustawie - Prawo o adwokaturze i w Kodeksie postępowania karnego, bądź też w trybie przewidzianym w przepisach art. 221 i n. w związku z art. 2 i art. 5 § 2 pkt 5 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Do postępowań dyscyplinarnych prowadzonych wobec adwokatów stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego z mocy art. 95n pkt 1 ustawy - Prawo o adwokaturze. W tych postępowaniach skarżący posiada status pokrzywdzonego i w związku z tym przysługuje mu szereg uprawnień procesowych przewidzianych w wymienionych ustawach. Ten tryb postępowania powinien być właściwy, gdy zachowanie adwokata zostało zakwalifikowane jako delikt dyscyplinarny, określony w art. 80 w ustawy - Prawo o adwokaturze.

Z kolei postępowanie skargowe w rozumieniu przepisów Działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego wyraża się w tym, że nie ma w nim stron postępowania, nie wydaje się rozstrzygnięć adresowanych do wnioskodawcy, a tylko zawiadamia się ich o swoich działaniach wewnętrznych zmierzających do wyjaśnienia okoliczności będących przyczynami skargi. Jest to jednoinstancyjne postępowanie o charakterze uproszczonym, którego zakończenie (zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi) nie daje podstaw do uruchomienia dalszego trybu instancyjnego, tj. postępowania odwoławczego lub postępowania sądowno-administracyjnego.

Decyzję o wyborze trybu rozpoznania skargi podejmuje organ prowadzący postępowanie, kierując się okolicznościami danej sprawy, a w szczególności kwalifikacją prawną zachowania będącego przedmiotem skargi.

W niniejszej sprawie nie wszczęto postępowania dyscyplinarnego i nie zostało wydane żadne rozstrzygnięcie, które mogłoby być zaskarżone przez Ministra Sprawiedliwości.

W odniesieniu do kwestii podnoszonych po raz kolejny przez Pana Senatora Czesława Ryszkę w oświadczeniu z dnia 24 grudnia 2015 r., Minister Sprawiedliwości, w dalszym ciągu podtrzymuje stanowisko, wyrażone w pismach z dnia 9 czerwca, 21 lipca, 5 sierpnia

oraz 15 października 2015 r., gdzie przedstawiono szczegółowo ustalenia faktyczne w przedmiotowej sprawie oraz poinformowano o braku podstaw do skorzystania z wynikającego z art. 90 ustawy - Prawo o adwokaturze, uprawnienia do polecenia wszczęcia dochodzenia dyscyplinarnego.

Z poczynionych przez Departament Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy prawnej ustaleń wynika, że skarga pani J D dotyczyła adwokata H T , któremu zarzuciła niezłożenie zażalenia na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Katowice Zachód w Katowicach z dnia 30 października 2013 roku w sprawie sygn. akt 1 Ds. 290/13, niezapoznanie się z aktami sprawy oraz wprowadzenia w błąd skarżącej co do znajomości materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie.

W sprawie sygn. akt 1 Ds. 290/13 prowadzonej przez Prokuraturę Rejonową Katowice – Zachód w Katowicach z zawiadomienia J D , prokurator, w dniu 30 października 2013 roku wydał postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa, w sprawie:

- niedopełnienia obowiązków w okresie od lipca 2006 roku do 30 października 2008 roku w Tychach przez funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji w Tychach, poprzez niepodjęcie stosownych działań w czasie interwencji wykonywanych w miejscu zamieszkania J D na podstawie jej zgłoszeń, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k., na zasadzie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., wobec stwierdzenia, iż nastąpiło przedawnienie karalności czynu;

- niedopełnienia obowiązków w okresie od 31 października 2008 roku do listopada 2011 roku w Tychach przez funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji w Tychach, poprzez niepodjęcie stosownych działań w czasie interwencji wykonywanych w miejscu zamieszkania J D na podstawie jej zgłoszeń, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k., na zasadzie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., wobec stwierdzenia, iż postępowanie co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone;

- przekroczenia uprawnień w dniu 4 czerwca 2008 roku w Tychach przez funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji w Tychach, poprzez skierowanie wniosku o ukaranie J D za wykroczenie do Sądu Rejonowego w Tychach, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k., na zasadzie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., wobec stwierdzenia, iż postępowanie co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

Z uwagi na istnienie przesłanek o charakterze formalno-prawnym, adwokat H T po dokonaniu analizy i oceny prawnej postanowienia odmówił sporządzenia zażalenia zgodnie z wnioskiem pani J D , albowiem podnoszone przez nią argumenty, nie spowodowałyby odpadnięcia przesłanek formalno-prawnych, powołanych

jako podstawa odmowy wszczęcia postępowania tj. przedawnienia karalności czynu zabronionego oraz powagi rzeczy osądzonej (*res iudicata*).

Dodatkowo należy wskazać, że czyn zabroniony określony w art. 231 § 1 k.k. zagrożony jest karą do trzech lat pozbawienia wolności. Z art. 101 § 1 pkt 4 k.k. wynika natomiast, iż przedawnienie karalności tego przestępstwa następuje, gdy upłynęło pięć lat od czasu jego popełnienia, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

W ocenie Ministra Sprawiedliwości, okoliczności sprawy i sposób prowadzenia postępowania wyjaśniającego nadal nie budzą wątpliwości. Również analiza wyjaśnień adwokata H T oraz treści postanowienia Prokuratury Rejonowej Katowice – Zachód w sprawie, w której wymieniony działał jako pełnomocnik z urzędu skarżącej, potwierdza argumentację o braku podstaw do interwencji w sprawie rozstrzygnięcia Okręgowej Rady Adwokackiej w Katowicach.

Podkreślenia po raz kolejny wymaga fakt, że instytucja polecenia wszczęcia dochodzenia dyscyplinarnego jest specjalnym środkiem nadzoru Ministra Sprawiedliwości nad samorządem adwokackim. Informacja o nieskorzystaniu z uprawnień z art. 90 ustawy - Prawo o adwokaturze, nie przyjmuje zatem formy orzeczenia czy decyzji, od których przysługiwałyby środki zaskarżenia. Nie stwarza również, wbrew temu co zdaje się wynikać z treści oświadczenia, podstaw, do stosowania dyspozycji art. 424 § 1 kpk, który ma zastosowanie jedynie do orzeczeń wydanych w toku postępowania karnego, a także, odpowiednio w toku postępowania dyscyplinarnego, a nie na etapie postępowania skargowego, gdzie nie zostało wydane żadne orzeczenie, które winno spełniać przesłanki ustawowe, wymienione w powołanym wyżej przepisie.

Odnosnie natomiast prośby Pana Senatora o przesłanie uwierzytelnionych kserokopii wyjaśnień adwokata H T oraz innych dokumentów, Minister Sprawiedliwości ponownie uprzejmie wyjaśnia, iż ich dysponentem jest Okręgowa Rada Adwokacka w Katowicach, będąca wyłącznym organem uprawnionym do wyrażenia zgody na udostępnienie dokumentów wytworzonych, bądź zgromadzonych w trakcie prowadzonego postępowania skargowego. Jednocześnie należy podkreślić, że żądanie udostępnienia dokumentów podlega kontroli sądu administracyjnego, w trybie przewidzianym przepisami ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2015 r., poz. 2058) i kodeksu postępowania administracyjnego.

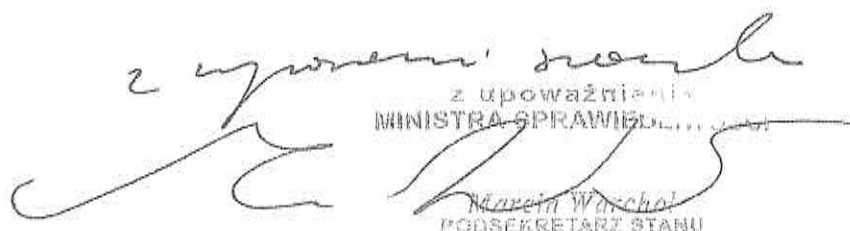
Reasumując, w zbadanych w ramach nadzoru nad działalnością samorządu zawodowego adwokatów aktach i postanowieniach organów dyscyplinarnych, nie dopatrzono

się naruszenia prawa, a w ocenie Ministra Sprawiedliwości organy postępowania dyscyplinarnego właściwie wykonywały swoje powinności i działały *lege artis*.

W konkluzji trzeba stwierdzić, iż sprawa ta została rozpoznana i rozstrzygnięta przez uprawnione do tego organy samorządu adwokackiego, oraz że zostały już wyczerpane środki merytorycznej kontroli tego postępowania.

Minister Sprawiedliwości w dalszym ciągu podtrzymuje stanowisko o braku podstaw do skorzystania z przysługujących mu uprawnień oraz do interwencji, albowiem organy samorządowe w swoich działaniach nie uchybiły prawu. Podejmowane przez nie decyzje procesowe oparte zostały na dostępnych danych, zebranych w toku czynności wyjaśniających, a dokonana ocena tych danych, wynikała z przesłanek obiektywnych.

Dlatego, w ocenie Ministra Sprawiedliwości, nadal nie ma podstaw do zarzucenia organom samorządowym niestaranności działania, czy też zaniechania odpowiednich czynności, w sprawie skargi pani J D na zachowanie adwokata H T .

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
Marek Waschoł
PODSEKRETARZ STANU